

Csehszlovák katonaművészek kiállítása és a Román Néphadsereg művészegyüttese Szegeden

A szocialista országok néphadseregeiben a magas színvonalú kiképzésen kívül művészeti munka is folyik. Erről ad most tanúbizonyságot a csehszlovák néphadsereg képzőművészeti stúdiójának kiállítása, amelyet a baráti ország felszabadulásának 16. évfordulója alkalmából készítettek. A csehszlovák néphadsereg művészeinek kép-, szobor- és grafikai kiállítását nemrégiben mutatták be Budapesten. A jelenleg debreceni múzeumban lévő gazdag anyagú kiállítást június 4-én, szombaton délután 5 órakor mutatják be a szegedi Móra Ferenc Múzeum képtárában. A

megnyitón a csehszlovák nagykövetség katonai attaséja is részt vesz és a kiállítás, amely a csehszlovák néphadsereg életét és harci hagyományait tükrözi — július 3-ig lesz nyitva Szegeden.

A másik eseményre június 22-én, csütörtökön kerül sor: ekkor érkezik Szegedre kínai és csehszlovákiai útjáról a Román Néphadsereg művészegyüttese. A 170 tagú ének- és tánckarból álló együttest délután 2 óra körül a Széchenyi téren ünnepélyesen fogadják és este fél 8 órakor a Szegedi Nemzeti Színházban tartják bemutatkozó műsorukat.

Tudományos ülésszak az élelmiszeriparról

A Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Tudományos Egyesület rendezésében pénteken megkezdődött a két napig tartó második élelmiszeripari tudományos ülésszak.

A kétnapos ülésszakon hét előadás foglalkozik az élelmiszeripar átfogó kérdéseivel, majd különböző szekciókban 24 előadást tartanak egy-egy jelentősebb kutatási eredményről. Az előadásokat vita követi.

Szedik és szállítják az őszibarackot

A szatymazi gyümölcsstermelő körzetben — amint lapunkban jelentettük — rekord őszibaracktermést szüretelnek a szövetkezetek gazdái. Az izes, finom gyümölcs napról napra jobban érik, s így mind nagyobb mennyiségben szállíthatják el a korszerűsített szatymazi felvásárló telepről. A korán érő, Myflower elnevezésű őszibarackot Budapestre és az ország különböző részeibe szállítják, s természetesen bőven jut belőle Szegedre is. Hamarosan megkezdődnek a nagyobb arányú külföldi szállítások is.

Kopasz Sándorné, a szatymazi Barackvirág Tsz egyik kiváló gyümölcsstermelőjének felesége — amint első képünk mutatja — szüreteli a finom gyümölcsöt. Második felvételünk a szatymazi felvásárló telepen készült, ahol őszibarackkal telt ládákkal pakolják meg a fővárosba induló gépkocsit.

(Sifilis felv.)

Még egyszer:

„Merre tart, doktor úr?”

Orvosegyetemi hallgatók körében és a közvéleményben nem kis vitát váltott ki a lapunk május 21-i számában megjelent »Merre tart, doktor úr?» című cikkünk, amely arra próbált feleletet adni, hogy a Szegeden most végző, leendő orvosok közül miért olyan kevesen választják gyógyító munkájukat kezdetének a falut. Doktorrá avatás előtt álló két orvostanhallgatót kérdeztünk meg erről a témáról. Tóth Saroltát és Boross Gézárt. Mindkettő elmondta a maga érveit. Tóth Sarolta ezt: »Tisztelem a közkeletet, de a faluról nincs visz-számít.«

Boross Géza mint párttag és lelkes KISZ-fiatal falun végzett politikai és társadalmi munkája által jól tudja, hogy miért van ma szükségünk a falvaknak az orvosokra. »Öt év múlva szívesen megyek falura, ha szakorvos lettem« — mondta második beszélgetésünkkel a miskolci fiú. Most tehát nem. Az apja ugyanis Miskolcon belgyógyász-főorvos, s ezek szerint nemcsak a szakorvosi képzettség megszerzése, hanem a család város-hoz fűződő tradíciója is távol tartja a fiatal Boross-t a falutól. Valljuk be, hogy ez itt az igazság és minden más magyarázat csak mellébeszélés. Boross — azért is szólaltatuk meg —, mint párttag is példát mutathatna társainak, évfolyamán — sajnos sokaknak, akik úgy félnek a falutól, mint ördög a tömjénfűstől.

Ezt bizonyítja az a tény is, hogy cikkünk megjelenése óta nem szaporodott a falut önként választó leendő orvosok száma. Ez a tájékoztatás Wenner Miklós tanulmányi osztályvezetőtől származik.

Tőle tudjuk, hogy milyen »tragikus« megjatszások szöktak lezajlani a bizottság előtt, amely abban dönt, hogy ki hol kezd meg orvosi hivatása gyakorlását. Wenner Miklós már előre tart az újabb megjatszásoktól, az állásváltásoktól, amikor X vagy Y fiatal orvossal közlik: — Kollegám, ön bizonyára jó körzeti orvos lesz majd saját szülőfalujában.

»Merre tart, doktor úr?« című korábbi cikkünkre számos levél érkezett szerkesztőségünkbe. Ezekből választottuk ki Mohos Dénes orvostanhallgató levelét. Mohos ezt írja: »Falura vagy nem falura?! A kérdés azonban nem ilyen egyszerű. Az orvostanhallgatók nagyrésze azt vallja — helyesen —: szakosítani kell magam. Van ennek a nézetnek viszont egy hátránya: a falunak pillanatnyilag általános orvosokra van szüksége. Dicséretes az a tudásvágy, ami a szakosításra készülő orvosok egy részénél megvan, de sajnos a többség a falutól való menekülés egyetlen útját látja benne. Mi tehát az oka, hogy a fiatal diplomások ennyire félnek a falusi

életől, de inkább a falusi munkától? A diplomát szerzett fiatal fél a falutól, mert éveken keresztül a városban élt, hozzászokott pezsgő forgatagához, bőséges kulturális programjához... mert hat-éves egyetemi tanulmányai alatt a klinikákon, s a kórházakban látott nagyszerű műszerekről, jól felszerelt rendelőről álmodik. Ugy hiszem, fél attól a nagy felelősségtől, ami egy-egy falu 2—3 ezer vagy több lakosságával reá nehezedik. Ugy gondolom, ez a fő ok, a többi csak kifogás.«

»Az igazság az — folytatja levelét Mohos Dénes —, hogy a nagy felfelé törekvésben a hallgatók egy része elfelejtette és elfelejti: honnan is indult el? Szegelyi szülei foglalkozását és szinte felsőbbrendű lénynek tartja magát. Egy pillanatra sem gondol arra, hogy hány ezer, sőt tízezer forintot költött rá az állam, a nép állama az egyetem évek alatt, s hogy az a nép, aki filléreiből adta össze a tízezerket, csak ennyit, ilyen keveset kér mindezért. A falu megindult már felénk, s szocialista falu erkölce — a kommunista erkölcs — már alakulóban van, s nekünk is lépniünk kell egyet ezen az úton, közelebb a falu felé! Tudom és tudjuk még jónéhányan, hogy nem lesz könnyű feladat sem ez, sem pedig a ránk váró munka. Egyszer találkozunk kell nekünk — most végzett, s haldán végző diplomásoknak — a faluval! Akkor nem fog ilyen címmel kezdődni újságiclk, hogy »Merre tart, doktor úr?« Helyette: A doktor elvtárs falura megy! A Tóth Sarolták, a Boross Gézák is... meg a többiek...«

Az öregek azonban van egy másik oldala is, ez pedig az, hogy az elhelyezkedésnél ne szakítsanak szét családokat, mint ahogy erre volt és ma is van példa. Egy ugyancsak most végző hallgató, leendő orvos, dr. Hoffmanné Dömök Ella ettől fél. Férje a Sebészeti Klinikán tanársegéd, s van egy 14 hónapos kisfiuk. — Nem félek a falutól, sem a Szegednél kisebb városról, ha mindketten együtt dolgozhatunk: férjem továbbra is a műtőasztalnál, én pedig akár körzeti orvosként — mondotta, majd így folytatta: — Bárhová kerülünk is, hivatásunknak élünk. De mi lesz, ha két háztartás gondja szakad rám? Ezéddig ugyanis nem bíztattak semmi jóval, azaz Szegeden kapni bármilyen orvosi beosztást.

Mondjuk ki nyíltan ezt is: Dömök Ella attól tart, hogy láthatatlan ösztökötések révén esetleg másokat részesítenek előnyben vele szemben, nőtlen fiatalemberet, hajadonokat, akiknek pedig mindegy lenne, hogy hol, falun vagy városban kezdik-e meg hivatásukat. A láthatatlan ösztökötések szálait természetesen, hogy idő-

ben elszabdálja majd az a bizottság, amelynek feladata, hogy az új orvosok elosztásánál a legmesszebbmenően figyelembe veszi és mérlegeli a családi körülményeket is, és semmilyen tekintélyre, nagybácsira, papára, sógorra-komára nem lesz tekintettel. Nem engedi megcsúfolni az igazságot, tülekedjen és könyököljön ellene bárki. Ezzel tudjuk biztatni Dömök Ellát, és a hozzá hasonlókat, és azzal: ha igazságtalanságot észlel sorsa alakulásában, akkor ne hallgasson róla, hogy mi is szóvá tehesük.

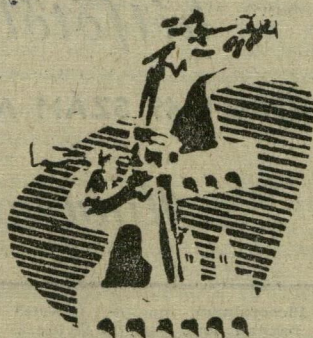
Lódi Ferenc

Szabadtéri MOZAIK

A Szegedi Szabadtéri Játékokat kísérő széleskörű programban jeles helyen áll az Idegenforgalmi Hivatal által rendezendő sétahajó-kirándulás a Tiszán. Vasárnaponként a menetrendszertől hajóval háromórás sétahajó-kirándulást rendeznek dívatbemutatókkal, fürdőruha-bemutatókkal. E kirándulásokon zenés műsort adnak a Szegedi Nemzeti Színház tagjai. Egésznapos hajókirándulást is terveznek Mártélyra reggel 8 órától este fél 6 óráig. Az első hajókirándulást július 2-án rendezik.

Nagy sikere van a Szegedet ismertető előadásorozatnak, amelyet a városi tanács idegenforgalmi hivatala és a TIT rendez a Juhász Gyula Művelődési Otthonban. Az eddig megtartott két előadásnak igen nagyszámú hallgatósága volt, s ugyancsak érdekesnek ígérkezik a június 21-én, szerdán este tartandó előadás »Szeged város története a felszabadulástól napjainkig« címmel. Előadók: dr. Dáni Sándor, a városi tanács v. b. titkára és Beszédes Kornél városi főmérnök. Előadásukat filmvetítés kíséri.

Minden eddigit felülmúló érdeklődés nyilvánul meg az ideai Szegedi Szabadtéri Játékok iránt, legalábbis ezt bizonyítja többek között az is, hogy az Idegenforgalmi Hivatal alig tudja kielégíteni szálláshellyel a fővárosból és a vidékről érkező vendégeket. Az úgynevezett csúcsforgalmi napokra szinte kimerültnak látszik már minden elszállásolási lehetőség. A játékok megindulásának napjára, július 22-ére például 700 vendégnek kellene még szállást biztosítani. Az Idegenforgalmi Hivatal most szélesebb körre terjeszti ki a fizetővendég-szolgálatot, és más elszállásolási lehetősé-

gek után is kutat. Értesülünk a felújítás alatt lévő Tisza Szálló egy részét is üzemeltetik turistaszállóként a játékok időszakában.

Az eddigi bejelentés szerint csak Budapestről 23 vegyes különjáratot indítanak Szegedre a szabadtéri játékokra. Repülő, autóbuszok és különvonatok szerepelnek a rendkívüli járatokban. Vidékről viszont 36 ezer 631 vendégnapot kötöttek eddig a különböző szálláshelyeken az ideérkező vendégek. A szállások ugyanakkor napi 300 férőhellyel körülbelül 10 ezer vendégnapot számlálnak majd a játékok időtartama alatt vendégeik után.

Nyugatról számos külföldi vendég jelentette be érkezését eddig a Szegedi Szabadtéri Játékokra. E külföldiek jobbjára saját gépkocsijukkal érkeznek Szegedre s szállásaikat úgy kívánják biztosítani, hogy magukkal hozandó sátrakban kívánjanak lakni. E sátrak felállításához már előre kéri a helykijelölést az Idegenforgalmi Hivaltól, amely valószínűleg Ujszegeden a Tisza-part valamely festői részén biztosít helyet a sáttortáborozásra.

A Panteon előtt, a Beloiannis téren reprezentatív pa-

Sikeresen vizsgáltak a jutaárugyár fiataljai

(Levelezőnkől.)

A Szegedi Jutagyárban is igen fontosnak tartják a szakmunkások továbbképzését a termelékenység növelésének szempontjából. Ezért szervezte meg a »Szakma ifjú mestere« tanfolyamot is a KISZ, az üzem adottságainak megfelelő tananyaggal. A tanfolyam tavaly februárban kezdődött, mintegy nyolcvan fiatal részvételével.

A tanfolyam követelményei olyan nagyok voltak, hogy a résztvevők nem bírták a tanulást, s részben ezért, részben mert más munkabeosztást kaptak, vagy kiléptek a vállalat kötelékéből, igen sokan lemorzsolódtak. A vizsgákra most júniusban került sor. A harminchat vizsgázóból hárman elérték az aranyfokozatot, tízenegyen az ezüstöt, míg tízenhárman bronzjelvényt kaptak.

Rendelet a borszóló, a must és a bor forgalmának szabályozásáról

A Magyar Közlöny legutóbbi száma közli az élelmiszerügyi és a belkereskedelmi miniszter együttes rendeletét a borszóló, a must és a bor forgalmának szabályozásáról. A földművelésügyi, a külkereskedelmi és a pénzügyminiszterrel, valamint a SZÖVOSZ elnökével egyetértésben kiadott rendelet kimondja, hogy szőlőt az abból nyert must és bor továbbeladás útján történő értékesítése céljából kizárólag az Élelmiszerügyi Minisztérium irányítása alá tartozó állami pincegazdaságok vásárolhatnak. Mustot és bort továbbeladás céljából a termelőktől ugyancsak az állami pincegazdaságok vásárolhatnak. Kivételt képeznek e korlátozás alól: Monimpex Külkereskedelmi Vállalat, a Vendéglátóipari Országos Szövetkezeti Köz-

pont és az Állami Gazdaságok Kereskedelmi Irodája. A kocsmái és a vendéglői tevékenység gyakorlására jogosító iparigazolvánnyal rendelkező magánkereskedők borszólót feldolgozás, valamint mustot és bort továbbeladás céljára a termelőktől csak annak a helységnek állami igazgatási területén szerezhethetnek be, amelyen telep-helyük van.

Állami, szövetkezeti és társadalmi szervek italmérésével tevékenységet folytató egységei — üdülők, kanti-nok, klubok stb. — termelőtől mustot és bort közvetlenül nem vásárolhatnak. Ezek a rendelkezések az irányadók az állami, a szövetkezeti és a társadalmi szervek által esetenként — alkalmi italmérési engedély alapján — kimérésre kerülő must vagy bor vásárlására is. (MTI)